

[Grünbaum.]

med skatteundragelser at gøre. Men sådan opfatter befolkningen det ikke. Det er alle disse urimelige regler i vor skattelovgivning, som folk også tager med, når man diskuterer skatteundragelserne, og jeg mener, det er en betydelig skatteunddragelse, denne regering har gennemført, meget betydelig, når finansministeren har nægtet at bruge kildeskattelovens § 54 til at få lignet B-skatteyderne på linje med A-skatteyderne. Det drejer sig jo om måske 1½ milliard kr., og det er måske en af grundene til, at man ikke kan få hold på den økonomiske situation, vi har i øjeblikket.

Jeg kunne godt gentage alle de andre ting, jeg har nævnt i den forbindelse, men det vil jeg ikke gøre. Vi kan jo også diskutere det ved en anden lejlighed. Jeg mener, at regeringen har svigtet i skattepolitikken. Det har været klassepolitik, man har ført på nogle af de her nævnte områder.

Med hensyn til SF's forslag til dagsorden sagde hr. Ømann noget om, at nu ønskede man vandene delt; nu skulle man se, hvem der var sorte, og hvem der var hvide. Det må vi jo bøje os for, og så må vi også bøje os for den vurdering, som hr. Ømann vil anlægge. Jeg vil sige, at vi, som jeg allerede har sagt det i mit første indlæg, er meget enig i det, som SF her har foreslået i den første del af dagsordenen om selve ligningen, og det kunne vi for så vidt godt stemme for, hvis man satte punktum efter ordet „ligningskontrol“. Men hvis man vil sætte en spekulationsbølge i gang, så skal folkettinget vedtage den dagsorden, der er stillet forslag om her af SF. Det viser jo i sig selv, at sådan noget kan ikke lade sig gøre. Vi er sympatisk indstillet over for, at man kan bruge en pengeombytning. Man kan jo aldrig sige, hvornår man skal bruge den. En pengeombytning kan i givet fald indgå som en rigtig foranstaltning inden for den økonomiske politik på et eller andet tidspunkt, men det er ikke noget, man kan proklamere, det er noget, man må gøre, når tiden er moden til det. Sådan ser vi på det, og derfor mener vi, det er et forslag til dagsorden, som det ikke er rimeligt at vedtage her i tinget. Vi vil altså ikke være med til det, og vi må på det foreliggende grundlag undlade at stemme.

Asger Jensen: Som jeg sagde før, kunne det dagsordensforslag, som er stillet af hr. Ømann, ikke tages alvorligt. Derimod sagde jeg, at jeg for min part i hvert fald helt kunne godtage finansministerens redegørelse og tage den til efterretning. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden på hr. Jens Fogeds, hr. Helge von Rosens og egne vegne:

„Idet folkettinget tager finansministerens redegørelse til efterretning, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade også dette forslag indgå i forhandlingen.

Hanne Reintoft: Man kan jo godt blive lidt forundret, når man hører, hvor meget den forhenværende finansminister og en nuværende finansminister egentlig ved om skattesnyderi. Når man ved, hvad de to herrer ved, hvor uendelig mange muligheder der er for at snyde i skat, skulle det faktisk kunne danne oplægget til, at man unddrog sig dette skattesnyderi.

Så sagde finansministeren, at man jo ikke kunne dele folk i sorte eller hvide. Jo, folk, der snyder i skat, dem kan man faktisk betegne som temmelig sorte, for de snyder nemlig andre mennesker. Og det er jo sådan — hvis man nu ikke vil ind på, at det skulle være erhvervene selv — at der ligger beregninger for, at 30 pct. af byerhvervenes indtægter unddrages beskatning. Det samme kan man jo ikke komme og sige om lønmodtagerne. Men dels synes jeg, det var en meget barsk bemærkning, dels tror jeg, det er meget forkert, når det siges, at der snydes efter evne. Der snydes lige præcis efter, hvad lovgivningsmagten giver mulighed for at snyde, og for øjeblikket er det finansministeren, der er udøver af denne lovgivningsmagt og altså har ansvaret for, at dette ophører. Og når jeg spørger finansministeren, om loven om investeringsfond er rimelig, kan man da ikke bare sige, at det må den være, når den er vedtaget af folkettinget i 1957. Jeg kunne da godt begynde at fremsætte forslag om ændring af alle love her i Danmark, for jeg finder de fleste af